

Cílem této diplomové práce je stručný nástin platné právní úpravy trestního řízení, vytipování podle autora nedostatečně či nejednoznačně upravených oblastí, a v této souvislosti se věnovat účinnosti jednotlivých platných institutů trestního řízení s návrhy *de lege ferenda*, pro něž se bude možno inspirovat i novou slovenskou úpravou (zák. č. 301/2005 Zb.). Práce na možné problémy mnohde jen upozorňuje, anebo je i vyhledává, avšak nedokáže vždy tyto problémy překlenout jednoznačným doporučením, činicím si nárok na spolehlivost. V případě pochybností, je třeba vždy volit řešení, které co nejvíce šetří práva dotčeného subjektu

Stěžejním pojmem tématu je trestní řízení a jeho účinnost, jaký je jeho obsah, předmět a vztah trestního řízení k trestnímu právu hmotnému si vysvětlíme v několika málo následujících odstavcích.

Ve většině právních vztazích stát z vlastní iniciativy nevyhledává jejich porušení, toto nechává na jejich účastnících. V případě porušení hmotněprávních trestních norem však toto neplatí a stát si vytvořil soustavu orgánů činných v trestním řízení, která má za úkol v rámci stanovených procesních pravidel pachatele této činnosti odhalovat, zajistit proti nim důkazy a pohnat jej k trestní zodpovědnosti. Při tomto vznikají mezi orgány činnými v trestním řízení a dalšími subjekty kolizní situace, které musí řešit jasně stanovená pravidla. Trestněprocesní vztah, vzniká na základě zákonem definované právní skutečnosti, je jej možno definovat jako vztah mezi subjekty podílejícími se na stíhání trestné činnosti a subjekty stíháním dotčených, obsahem jsou práva a povinnosti těchto subjektů. Trestněprocesní vztah je třeba odlišovat od trestněprávního vztahu, který vzniká mezi pachatelem trestného činu a státem, který má právo pachateli uložit trest.